

DOMSTOLENS DOM

af 2. februar 1988

i sag 309/85 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra præsidenten for Tribunal de première instance de Liège): Bruno Barra m.fl. mod den belgiske stat og Liège Kommune ⁽¹⁾

(Forbud mod forskelsbehandling — adgang til videregående teknisk og erhvervsfaglig uddannelse — tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld)

(88/C 60/07)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 309/85 angående en anmodning, som præsidenten for Tribunal de première instance de Liège i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for Tribunal de première instance de Liège verserende sag om foreløbige forholdsregler — parter: Bruno Barra, studerende, Bonnetable (Frankrig), og 16 andre studerende mod den belgiske stat og Liège Kommune — at opnå en præjudiciel afgørelse navnlig vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 7, har Domstolen, sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene G. Bosco, O. Due, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias, dommerne T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, C. N. Kakouris, R. Joliet, T. F. O'Higgins og F. A. Schockweiler, generaladvokat Sir Gordon Slynn og fuldmægtig D. Louterman som justitssekretær, den 2. februar 1988 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Domstolens fortolkning af EØF-Traktatens artikel 7 i dom af 13. februar 1985 (*Gravier*, 293/83, Sml. s. 606) har gyldighed for ansøgninger om deltagelse i faglig uddannelse såvel fra tiden før som tiden efter afsigelsen af nævnte dom.
2. Ifølge fællesskabsretten kan elever og studerende fra andre medlemsstater, der i urigtig formening om skyld har betalt supplerende studieafgift i en medlemsstat, ved tilbagesøgning heraf ikke mødes med den indsigelse, at de ifølge national lov har mistet retten til at kræve afgiften tilbagebetalt, såfremt de ikke før datoen for nævnte doms afsigelse, dvs. den 13. februar 1985, har anlagt tilbagesøgnings sag.

⁽¹⁾ EFT nr. C 286 af 9. 11. 1985.

DOMSTOLENS DOM

af 4. februar 1988

i sag 113/86, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Fremsendelse af statistiske oplysninger inden for æg- og fjerkræsektoren)

(88/C 60/08)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 113/86, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Gianluigi Campogrande) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: Luigi Ferrari Bravo, bistået af avvocato dello stato Pier Giorgio Ferri), angående en påstand om, at det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 2782/75 af 29. oktober 1975 om produktion og afsætning af rugeæg og kyllinger af fjerkræ (EFT nr. L 282, s. 100) og artiklerne 4, stk. 1, og 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1868/77 af 29. juli 1977 om gennemførelsesbestemmelser til ovennævnte forordning (EFT nr. L 209, s. 1) har Domstolen, sammensat af afdelingsformand G. Bosco som fungerende præsident, afdelingsformand O. Due, dommerne U. Everling, K. Bahlmann, R. Joliet, T. F. O'Higgins og F. A. Schockweiler, generaladvokat J. L. da Cruz Vilaça og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 4. februar 1988 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, da den ikke inden for de fastsatte frister har fremsendt de statistiske oplysninger, der kræves i henhold til artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 2782/75 samt artiklerne 4, stk. 1, og 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1868/77.
2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 152 af 18. 6. 1986.